

**ASZÓDI ÉS
KOZMA UTCAI
TANULMÁNYUTAK**

**FLORIDAI
ÖNKÉNTES
KARUNKON**

**ERASMUS
HALLGATÓINK
ÉLMÉNYEI**

**HORVÁTHORSZÁGI
KUTATÁSI
BESZÁMOLÓ**

C^rAMPUS

SZIE ABPK elektronikus folyóirata

2015. Június. V. évf. 1. szám.

TARTALOM

CrAMPUS 2015. június

Elmélet a gyakorlatban - <i>A SZIE-ABPK oktatóinak előadása és kiállítása Székelyudvarhelyen</i>	4-5.
Beszámoló az Országos Tudományos Diákköri Konferenciáról - <i>Szerző Dorina a kari forduló győzteseként vehetett részt az OTDK-n</i>	6.
Egy óvópedagógus hallgató OTDK-s élményei - <i>Füleki Rita is megmérette magát a konferencián</i>	7.
Kárpátaljai kapcsolatépítés - <i>Intézményünk vezetői, dr. Varró Bernadett és dr. Molnár Marietta Ukrajnában jártak</i>	8.
Az emelt szintű érettségi sem lehet akadály... - <i>Felkészítő tanfolyamra járhattak az érdeklődők társadalomismeretből</i>	9.
„Szeressétek a könyvet, a tudás forrását!” - <i>Műveltségi vetélkedőt szerveztek a II. éves tanítósok</i>	10-11.
Tanulmányút az Aszódi Javítóintézetben - <i>Egy hallgató benyomásai</i>	12.
Látogatás a Kozma utcai Büntetés-végrehajtási Intézetben - <i>Beszámoló egy újabb tanulságos kirándulásról</i>	13.
„Mert a határon túl is beszélnek a magyart...” - <i>Másodszor kutattak hallgatóink Horvátországban</i>	14-16.
Interjú egy jól ismert amerikaival, aki mára már tanárrá érett - <i>Eddie William önkéntesként érkezett hozzánk Floridából</i>	17-19.
Üzenet Erasmus vendéghallgatóinktól - <i>A csíkszeredai Sapientia egyetem két hallgatója karunkon töltötte a félévet</i>	20-22.
Játék határok nélkül - <i>Fergeteges kihívások során győzedelmeskedett a SZIE-ABPK csapata az</i>	23.
Farsangoló SZIE-módra, avagy... - <i>Muzsika, fotók, tombola és...</i>	24

IMPRESSZUM

A júniusi szám szerkesztői

Bodnár Zsófia, Csibi István, Duka Tímea Ildikó, dr. Furcsa Laura, Füleki Rita, Gábor Dóra, Hábenciusné Balla Andrea, Holló Dénes Márton, Horváthné Kovács Zsuzsanna, Mádi István, Magyar né dr. Fazekas Ágnes, dr. Molnár Marietta, Nagy Erika, Nagy Kinga, Sáfár László, Szerző Dorina, dr. Varró Bernadett

Főszerkesztő: Magyar né dr. Fazekas Ágnes

Elérhetőség:

magyarne.fazekas.agnes@abpk.szie.hu

Látogasd meg facebook oldalunkat is:

<https://www.facebook.com/szieabpkjb>

<https://www.facebook.com/pages/CrAMPUS/325508904217793>

KEDVES OLVASÓNK!

Karunkon idén a tavaszi megújulást gazdag hallgatói és oktatói programokkal tettük emlékezetessé. Az izgalmas szakmai eseményekről és a szórakoztató programokról hallgatóink és kollégáink számolnak be ebben a számban.

Április elején tíz oktatónk utazott Székelyudvarhelyre, ahol előadóként szerepeltek az Elmélet a gyakorlatban című konferencián, és a programot gazdagította Palkó Tibor Munkácsy díjas festőművész kiállítás-megnyitója is.

Az Országos Tudományos Diákköri Tanács országos fordulóján két hallgatónk is bemutathatta dolgozatát. Szerző Dorina, szociális munka szakos hallgató a Magyarországon élő és az erdélyi magyarok identitástudatát kutatta, míg Füleki Rita, óvodapedagógus hallgató egy pedagógiai eset több szempontú bemutatásával azt hangsúlyozta, mennyire fontos az óvoda szerepe a szociokulturális hátrányok korai felismerésében és a megelőzésben. Az elért szép eredmények hallgatóink kutatói erőfeszítéseit tükrözik és jól példái annak, milyen izgalmas kutatást készíteni. Gratulálunk, és várjuk leendő TDK-sainkat idén ősszel is a kari fordulón.

Januárban egy új kezdeményezést indítottunk el karunkon: oktatóink egy tanfolyam keretében az emelt szintű társadalomismeret érettségi vizsga követelményeire készítették fel a jelentkezőket. Ezt a megváltozott felvételi követelmények miatt tartottuk fontosnak, hiszen a szociális munka és informatikus-könyvtár szakokon kötelezővé vált az emelt szintű érettségi vizsga, a társadalomismeret tantárgy pedig a választható tantárgyak között van, valamint a csecsemő- és kisgyermeknevelő szakon értékes többletpontokat kaphat érte a jelentkező. A tanfolyam a Karunkra jelentkező résztvevők számára ingyenes volt. Oktatóink egy nagyon motivált, aktív csoporttal találkozhattak szombat délelőttönként. Reméljük, hogy szeptembertől pedig hallgatóink között üdvözölhetjük majd őket!

Áprilisban két szakmai programon is részt vehettek hallgatóink: április 1-jén a szociális munka és az andragógus szakos hallgatókkal a Kozma utcai Budapesti Fegyház és Börtönben tehattünk emlékezetes szakmai látogatást. Ezúton is köszönjük volt kollégánónk, Ribárszki Valéria segítségét. Április közepén pedig az Aszódi Javítóintézet munkájáról kaphattak részletesebb betekintést a tanító és szociális munka szakos hallgatók.

Természetesen a felhőtlen szórakozás sem maradt ki ebben a félévben sem: hallgatóink rendeztek Farsangi bált, Tavaszi Bált, valamint a város középiskolásainak egy kreatív és izgalmas műveltségi vetélkedőt. Ezen részt vettek a város minden középiskolájából a szellemi kihívásokat kedvelő, könyvszerető diákok, akik a főiskolai hallgatókkal mérhették össze tudásukat. A zsűri elnöke a Lehel Vezér Gimnázium tanára, Szücs Andrea volt.

Iskolánk határon túli vendégeit is megismerhetik lapunkban. Egy félévet töltött itt Erasmus ösztöndíj keretében Duka Tímea és Csibi István Erdélyből, Eddie Williams Livesay pedig egy hónapon át önkéntesként oktatta hallgatóinkat.

Karunk képzései iránt megnövekedett érdeklődést az alkalmassági vizsgáinkra érkező jelentkezők nagy száma jól mutatja. Szeptembertől velük, azaz elsős hallgatóink élménybeszámolóival kezdjük a CrAMPUS új számát!

Szép nyarat kívánok!

dr. Furcsa Laura

ELMÉLET A GYAKORLATBAN

A SZIE-ABPK oktatóinak előadása és kiállítása Székelyudvarhelyen

Elmélet a gyakorlatban címmel szervezett konferenciát a Székelyudvarhelyi Művelődési Ház és a csíkszeredai Apáczai Csere János Pedagógusok Háza április 10-11-én. A konferencia fókuszában az innovatív pedagógiai módszerek és a gyermekközpontú pedagógiai megoldások álltak.

Az előadásokat és a gyakorlati foglalkozásokat a SZIE-ABPK oktatói, *dr. Varró Bernadett* mb. dékán, főiskolai tanár, *dr. Molnár Marietta* és *dr. Várszegi Tibor* főiskolai tanárok, *dr. Furcsa Laura* és *dr. Szaszko Rita* főiskolai docensek, *Antal György* adjunktus, valamint *dr. Sinka Annamária*, *Kisné dr. Bernhardt Renáta* és *Magyarné dr. Fazekas Ágnes* tanársegédek tartották. Az előadások mellett egy kiállítás-megnyitó is gazdagította a programot *Palkó Tibor* Munkácsy-díjas

festőművész rendezésében. A 25. ART-CAMP Nemzetközi Művészeti Szimpózium és Kiállítást, a SZIE-ABPK gyűjteményéből összeállított tárlatot *Máté György* szobrászművész méltatta.

„Egy gondolat csak akkor nyeri el értelmét, ha megvalósítják” – ezt a Boldizsár Ildikótól vett idézetet választották a szervezők a konferencia mottójául, és a rendezvény értékelése során állíthatjuk, hogy jól választottak. A konferencia elérte célját: közel száz székelyudvarhelyi és környéki pedagógus

(óvodapedagógusok, tanítók és tanárok) hallgatta meg az előadásokat és vett részt aktívan az azokat követő gyakorlati foglalkozásokon továbbképzés gyanánt.

A rendezvény előestéjén, pénteken *dr. Varró Bernadett* Korszerű módszerek az oktatásban címmel tartott plenáris előadásában a kooperatív tanulásszervezés előnyeire helyezte a hangsúlyt. Ezt követte a *Palkó Tibor* nevéhez fűződő 25. ART CAMP szimpózium és kiállítás megnyitója, *Máté György* által történő méltatása, majd megtekintése a közönség elismerő érdeklődése közepette.

A konferencia másnapján a SZIE-ABPK oktatói 25 perces előadásokban foglalták össze kutatási területeik legfrissebb eredményeit. *Magyarné dr. Fazekas Ágnes* a gamifikációnak a tanulási motiváció felkeltésében, illetve fokozásában betöltött szerepéről beszélt, majd *dr. Furcsa Laura* előadásából megtudhattuk, milyen összefüggések mutathatók ki a társadalmi-gazdasági helyzet és az

iskolai teljesítmény között. Dr. Szaszko Rita a kommunikációs kompetenciáknak a magyar-angol két tanítási nyelvű általános iskolai programban való fejlesztéséről előbb elméleti, majd egy kutatás tapasztalataiból levont tanulságok alapján gyakorlati összefoglalót is adott. Ezt követően dr. Sinka Annamária A fenyőfa című Andersen-mese intertextuális olvasatát mutatta be érzékletesen, újszerűen, a pedagógiai gyakorlat számára hasznosítható, példákkal fűszerezett, közérthető stílusban. Antal György előadásában a filozófiaoktatás 21. századi létjogosultsága mellett érvelt, dr.

Várszegi Tibor pedig elméleti síkon közelített a meséhez és igazságához.

Az előadásokat a délután folyamán a dr. Varró Bernadett, dr. Molnár Marietta és Kisné dr. Bernardt Renáta vezette gyakorlati szekciók követték, ahol a résztvevők közelebb kerültek a korszerű tanulásszervezési technikákhoz, gyermekközpontú pedagógiai programokhoz. A gyakorlati foglalkozások pezsögő, tevékeny, élénk légköréről az is tanúskodik, hogy kevésnek bizonyult a rendelkezésre álló egy óra, a résztvevők olyannyira belefeledkeztek a kooperatív feladatmegoldásba.

Az főiskolai oktatók számára az utazással együtt négy napot igénylő programnak a konferenciaszereplésen kívül fontos részét képezte a csíkszeredai Apáczai Csere János Pedagógusok Házában tett tanulmányút és

szakmai beszélgetés, melynek eredményeképpen a résztvevők kölcsönösen biztosították egymást a jövőbeni együttműködésről. Elekes Gyula, a Székelyudvarhelyi Művelődési Ház igazgatója és dr. Varró Bernadett, a SZIE-ABPK mb. dékánja pedig bizakodásukat fejezték ki arra vonatkozóan, hogy a közösen szervezett konferencia egy, a jövőben folytatódó sorozat első alkalma volt.

A szakmai programok mellett a jászberényi csapatnak megadott, hogy Erdély különleges szépségű és történelmi jelentőségű helyszíneit is felkeressék. Eljutottak többek között Csíksomlyóra, Segesvárra, a

lenyűgöző szépségű Békás szorosba és a Gyilkos tóhoz is.

Összességében a négy napos program szakmai és élményekkel teli feltöltődést jelentett a jászberényi oktatók számára, melyet a helyi szervezők határtalan vendégszeretete tett feledhetetlenné.

Magyarné Fazekas Ágnes

BESZÁMOLÓ AZ ORSZÁGOS TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI KONFERENCIÁRÓL

Szerző Dorina a kari forduló győzteseként vehetett részt az OTDK-n

Szociális munka szakos hallgatónk a Társadalomtudományi Szekcióban indult dolgozatával, melyet a magyarországi és erdélyi magyarok identitása témában írt. Lapunknak írt beszámolójában kitér kutatásának körülményeire, a kari forduló, valamint az országos szintű tudományos esemény lezajlásának menetére, ott szerzett tapasztalataira.

Szerző Dorina, 3. éves, nappali tagozatos, szociális munka szakos hallgató vagyok. 2014 márciusában kezdtem el mélyebben érdeklődni a határon túl élő magyarok iránt. A későbbiekben ebből formálódott meg a kutatásom, amelynek címe: A magyarországi magyarok és az erdélyi magyarok identitásáról és egymásról alkotott véleményéről. Konzulensem dr. Sebők Balázs volt. A kutatásomhoz Erdélyben és Magyarországon is magyarokkal

töltöttem ki kérdőíveket, amelyek a későbbiekben dolgozatom vázát adták. 2014. november 27-én volt a Tudományos Diákköri Konferencia helyi fordulója iskolánkban, ahol volt szerencsém elnyerni az első díjat, majd továbbjutottam az Országos Tudományos Diákköri Konferenciára. Ebben az évben XXXII. alkalommal került megrendezésre az Országos Tudományos Diákköri Konferencia, ahol 16 különböző szekcióba lehetett nevezni kutatásokkal.

Én a Társadalomtudományi szekció Szociológia tagozatában szálltam versenybe a többi hallgatóval. Dolgozatomat két opponens bírálta, az általuk javasolt pontszámok alapján elindulhattam a szóbeli fordulón. A XXXII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia Társadalomtudományi szekciójának ebben az évben a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészettudományi Kara adott otthont, március 30. és április 1. között. A Konferencia megnyitóját az Uránia Nemzeti Filmszínházban tartották, ami egy gyönyörű épület, számomra egy élmény volt, hogy ott lehettem. A megnyitó után a Károli Gáspár Református Egyetemen tantermei adtak otthont a kiselőadásoknak. A szociológia tagozatban összesen 50 kutatást mutattak be több egyetem hallgatói. Nekem is volt szerencsém bemutatni a kutatásomat, amelyet egy 4 tagú zsűri értékelt.

A Konferencián összesen több mint 300 kutatást mutattak be a két nap alatt a különböző tagozatokban. Ezt követően április 1-jén volt az eredményhirdetés és a díjkiosztás szintén az Uránia Filmszínházban. Minden tagozatból az első három helyezettet díjazták. Sajnos nekem nem sikerült helyezést elérnem, viszont munkámat elismerő oklevéllel díjazták. Örülök, hogy részt vehettem ezen a neves rendezvényen, és képviselhettem iskolánkat.

Szerző Dorina

Szociális munka szakos hallgató

EGY ÓVÓPEDAGÓGUS HALLGATÓ OTDK-S ÉLMÉNYEI

Füleki Rita is megmérette magát a Konferencián

A témaválasztás körülményeiről, a kihívás nehézségeiről, izgalmáról, a kari forduló, majd az országos szintű esemény lezajlásáról osztotta meg gondolatait lapunkkal hallgatónk.

Számomra nem volt kérdés, hogy -bár óvodapedagógusnak tanulok, és ezen a területen is szeretnék elhelyezkedni, - szakdolgozatom témája kapcsolódni fog jelenlegi foglalkozásom területéhez, a gyermekvédelemhez. Mivel a gyakorlat és az elvek, elméletek közt feszülő ellentét egyik jellemző lecsapódási helye a Gyermekjóléti Szolgálat, így adta magát a téma, ahol a hátrányos helyzetű gyermekek óvodai helyzetét boncolgattam a felmerülő súlyos problémák mentén.

Konzulensem, Dr. Furcsa Laura vetette fel annak lehetőségét, hogy indulhatnék a Tudományos Diákköri Konferencián. Ilyen jellegű megmérettetésem sosem volt még, és a lehetőség felvetődésekor rögtön az a szorító gyomorgörcs jutott eszembe, amit akkor éreztem, amikor először álltam szemben húsz mosolygó, angyali (-nak tűnő) kiscsoportos óvodással, és elképzelhetetlennek tűnt számomra a jelenet, amint dolgozatomat nagy tekintélyű szakemberek előtt védem meg.

Az események azonban sodortak magukkal, választott témámban szenvedélyesen elmélyedtem, és mire időm lett volna komolyabban elrettenni a feladattól, már ott is álltam a Szent István Egyetem Alkalmazott Bölcsészeti és Pedagógiai Kar Apponyi a TDK kari fordulóján. Bár helyezést nem értem el a kari fordulón, azonban a Bizottság javasolta, hogy dolgozatommal induljak az Országos Tudományos Diákköri Tanács Konferenciáján. A külső opponensi bírálatok alapján bejutottam a szóbeli fordulóra.

Az Országos Tudományos Diákköri Tanács Pedagógiai, Pszichológiai, Andragógiai és Könyvtártudományi Szekciójának a Debreceni Egyetem adott helyet. A konferencia három napos rendezvénysorozat keretében valósult meg. Megérkezésemkor a Debreceni Egyetem aulájában a regisztráción megkaptam a programfüzetet, és az előadások beosztását, amit liftező gyomorral fogadtam. Az Egyetem Díszterme előtt szembesültem azzal, hogy nem csupán a dolgozatomat kell itt megvédenem, hanem saját meggyőződésemet, valamint képviselni végső soron a jászberényi kart, amely méltónak talált arra, hogy részt vegyek ezen a megmérettetésen.

Előadásom 15 perce számomra észrevétlenül telt el, csak a nekem szegezett kérdésekből jöttem rá, hogy „időm lejárt”. Összességében elmondható, hogy élményekben, utazásban (átszállásokban) gazdag napot zártam, munkámat elismerő oklevéllel díjazták, tehát egyértelműen pozitívan zárult számomra ez az időszak.

Füleki Rita

Óvodapedagógus hallgató

KÁRPÁTALJAI KAPCSOLATÉPÍTÉS

Intézményünk vezetői, dr. Varró Bernadett és dr. Molnár Marietta Ukrajnában jártak

2015. május 13-14-én a SZIE-ABPK-ról dr. Varró Bernadett dékán és dr. Molnár Marietta dékánhelyettes Kárpátaljai Tudományos Műhelytalálkozón vett részt a XXXII. OTDK-hoz kapcsolódó program keretében.

A Nemzeti Tehetség Program szervezésében az Emberi Erőforrás Támogatókezelő, az Emberi Erőforrások Minisztériuma és az Oktatáskutató

és Fejlesztő Intézet támogatásával az Országos Tudományos Diákköri Konferencia kitágította határait a Kárpátalján tanuló magyar anyanyelvű diákjai számára. A tanulmányút célja az Ungvári Nemzeti Egyetem, a Munkácsi Állami Egyetem és a Beregszászi II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola oktatóival való kapcsolatteremtés, oktató-diákcsere és közös kutatások tervezése, megbeszélése volt.

A jászberényi kar számára a közös munka lehetőségét elsősorban a beregszászi főiskolával történő együttműködés jelentheti, dr. Fodor Gyula rektorhelyettes a testület nevében is kifejezte nyitottságát és hajlandóságát a karunkkal történő együttműködésre.

A tanszéki csoportok műhelymunkája során az óvó- és tanítóképzés némely szakmai kérdése számos közös gondolatot generált az előremutató kooperációkhoz.

A szíves vendéglátáshoz tartozó egyik program keretében a főiskola épületével való ismerkedés során mutatták meg azt a tantermet, amelynek a felújítása a Jász-Nagykun-Szolnok megye önkormányzatainak, többek között Jászberény városának az önkormányzati támogatásával történt. A magyar főiskolán folyó szakmai tevékenység magas színvonala igazolja a városi és megyei önkormányzatok összefogásából eredő anyagi támogatás eredményességét.

Dr. Varró Bernadett és dr. Molnár Marietta

AZ EMELT SZINTŰ ÉRETTSÉGI SEM LEHET AKADÁLY...

Felkészítő tanfolyamra járhattak az érdeklődők társadalomismeretből

A SZIE-ABPK adott otthont szombat délelőttöként annak a tanfolyamnak, mely az emelt szintű érettségire való felkészülést segítette elő az érdeklődők számára. A kurzusokon szerzett tapasztalatokat, élményeket az egyik résztvevő foglalta össze lapunknak...

Így 40 körül már óvatosabb az ember... vagy tapasztaltabb.

Mindenesetre tudja, hogy ha jelentkezik egy felsőoktatási intézménybe, akkor maximálisan fel kell készülnie a megmérettetésre. Itt van mindjárt az emelt szintű érettségi. A tavalyi évtől bizonyos szakokra kizárólag akkor nyer felvételt a hallgató, ha legalább egy (a megjelölt szakhoz kapcsolódó) tantárgyból eredményes emelt szintű érettségi vizsgát tesz.

Sok felvételizőt elriaszt ez a tény, de ez nem így történt a SZIE ABPK-n Jászberényben. Dr. Furcsa Laura fejéből pattant ki az ötlet, miszerint a karra jelentkezőknek szerveznek egy tíz alkalmas ingyenes tanfolyamot társadalomismeretből. Ez a tantárgy mentőöv lehet a már nem annyira frissen érettségizettek számára. Ugyanis a társadalom- és jelenismeret, valamint a pszichológia és gazdasági ismeretek talán a 30 feletti korosztály számára leginkább érthető, alkalmazható és megjegyezhető.

A főiskolán február 14-én indult el az oktatás az iskolában dolgozó pedagógusok segítségével, illetve egy alkalommal az egyik végzős diák prezentációját hallgathattuk meg, míg záró akkordként az önkormányzat egyik illetékes kolléganője próbálta átadni a tudást az önkormányzat, az állam és az országgyűlés munkájáról.

Szombatonként 9-13 óra között hallgattuk, néztük a színesebbnél színesebb előadásokat. A csoport tagjai egyöntetűen jól érezték magukat ezen délelőttök alkalmával. A csapat gyorsan összekovácsolódott, és legalább bepillantást nyerhettünk a főiskola életébe, oktató munkájába. Általában minden alkalommal kivetítőn láthattuk az aktuális tételekről szóló prezentációt, illetve szóban is elmondták nekünk, kicsit részletesebben ugyanazt. Lehetőségünk volt kérdezni, forrás után kutatni. Minden előadás anyagát megkaptuk egy közös e-mail címre, ahová bárki feltehetette hasznos gondolatait. 49 tételt kellett kidolgoznunk – ebből 21 a pszichológia témát érintette (a gazdasági ismeretek helyett). Ez jó választásnak bizonyult, mert érdekes – a mindennapi életünk során gyakran tapasztalt – élethelyzetek sokaságáról hallhattunk. Megtanultunk olyan szakszavakat, amelyek az írásbeli érettségi esszéinél nagy segítségünkre voltak. A vizsgán előjöttek a 10 hét alatt megtanultak, de persze volt olyan feladat, amiről még sohasem hallottunk. Azonban logikus gondolkodással ez a feladat is megoldhatóvá vált. Természetesen sok-sok tanulással, segédanyagok és szakkönyvek olvasásával tovább mélyíthettük tudásunkat.

Összességében tekintve – és ahhoz képest, hogy nincs ehhez a tantárgyhoz és érettségi vizsgához tankönyv – véleményem szerint felkészültnek érezhettük magunkat a megmérettetésre.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani az összes felkészítésben résztvevőnek, és további sok sikert kívánunk munkájukhoz ☺

Hábenciusné Balla Andrea

„SZERESSÉTEK A KÖNYVET, A TUDÁS FORRÁSÁT!”

Műveltségi vetélkedőt rendeztek a II. éves tanítósok

A szervező II. éves tanító szakosok mellett a jászberényi középiskolák résztvevő diákjai voltak a főszereplői annak a műveltségi vetélkedőnek, melyet április 27-én tartottak a SZIE-ABPK Apponyi termében. A kreatív feladatokkal színesített, rendkívül jó hangulatban telt rendezvény emlékezetes élményt nyújtott a résztvevő csapatok számára.

„Vidám, jó hangulatú rendezvény, ahol nem a lexikális tudás a lényeg!

Játékos, kreatív feladatok, élménydús programok!” - Így szólt az a meghívó, amely az első alkalommal

megrendezésre kerülő irodalmi műveltségi vetélkedőre hívta fel a figyelmet, melyet 2015. április 27-én tartottak meg főiskolánkon.

A másodéves tanító szakos hallgatók gondolataiban fogant meg a verseny megszervezésének ötlete, melyet Kadosa

Lászlóné

tanárnő

rendkívüli

örömmel fogadott és természetesen lendületének és persze biztatásának köszönhetően nem csak ötlet maradt, hanem meg is valósult.

A semmiből felépíteni egy vetélkedőt, ahol a versenyzőktől kezdve a feladatokon át, egészen a nyereményekig (hiszen csak úgy verseny a verseny, ha van motiváció) minden szalmaszál a helyén van, igen

hosszadalmas feladat. Az idő rövidegét tekintve mindez csak igazi csapatmunkával valósulhatott meg.

Először a játékosakat kellett meghívni, és hogy valóban nehéz legyen a versenyzők dolga, a főiskolai hallgatók mellett a jászberényi középiskolák tanulóit is meghívtuk, így összesen kilenc négyfős csapat vett részt a játékon. A feladatok összeállítása szintén alapos munkát igényel, hiszen a feladatoknak egymásra kell épülniük, kreatívnak és játékosnak kell lenniük. Ezek összeállítása is a másodéves hallgatók fantáziáját mozgatta meg, akik nem okoztak

csalódást, minden eddigi pedagógiai tapasztalatukat bevetették, hogy mindenki számára sikerélményt adó feladatokat találjanak ki. A költők, írók arcképeinek felismerése, a versrészlet ráismeréssel egybekötött keresztrejtvény, a vaktérkép, melyben a híres embereket kellett összekapcsolni és elhelyezni

szülővárosukkal csak néhány feladat volt a sok közül. Gondoltak a közönségre is, akiket villámkérdésekkel teszteltek, motiválásként pedig cukor járt a helyes megfejtésekért. A csapatok szoros versenyben küzdöttek egészen a vetélkedő végéig, melyben végül az első három helyezett csapat számos jutalmat kapott: féléves előfizetést egy női magazinnál, állatkerti belépőket, szépségszalont és gyorséttermi ajándékutalványokat, melyeket a hallgatók által felkeresett szponzorok ajánlottak fel.

Úgy vélem, a versenyt követően a főiskola valamennyi oktatója, hallgatója pozitív tapasztalatokkal gazdagodott, ezen felül értékes délelőttöt tölthettek nálunk a középiskolák játékosai is, akiknek lehetőségük nyílt megismerni intézményünket. A hallgatóknak köszönjük a fáradtságos szervezést és reméljük, a következő években hasonló magas színvonalú vetélkedőket szerveznek majd nemcsak nekünk, de saját tanulóik számára is.

Nagy Kinga

Tanító szakos hallgató

TANULMÁNYÚT AZ ASZÓDI JAVÍTÓINTÉZETBEN

Egy hallgató benyomásai...

Nemrégiben lehetőségünk nyílt az iskolánk szervezésében az Aszódi Javítóintézet mindennapi életének megtekintésére.

Az intézet igazgatója előbb körbevezetett minket a területen, megtekinthettük az asztalosműhelyt, ahol a gyerekek szakmát tanulhatnak, illetve tájékoztatást tartott nekünk az ott lakók napirendjéről, az intézet működéséről, szabályairól. Ezután betekintheztük 3-4 fős létszámban egy-egy csoport mindennapjaiba, illetve csoportvezetőik bemutatták őket, beszélgethettünk velük.

Számomra nagyon érdekes volt a látogatás. Szembesültünk azzal, hogy ezek a gyerekek nem csupán elkövetők. Olyan családi háttérrel rendelkeznek, illetve olyan múlttal, ahonnan nem kapnak megfelelő normákat, értékrendet. Legtöbbször szabadságukról vissza sem térnek, szökésben vannak. Iskolázottságuk igen alacsony, van olyan fiú is, aki 19-20 évesen nem tud írni-olvasni, az

intézetben tanulta meg a nevét leírni. Az intézetben lehetőségük van általános iskolai tanulmányaikat folytatni, bár legtöbbször mentálisan sérült, így nem köti le túl hosszú ideig figyelmüket egy-egy tanóra. Szinte senkit nem látogat a családja, nem érdeklődnek irántuk. Az intézet falain belül – és valószínűleg kívül is – csak kortársaikra számíthatnak. Nevelőikkel szemben tisztelettel viselkednek, felnéznek rájuk, bizalommal fordulnak hozzájuk. Ottlétünk alatt fegyelmet tapasztaltunk, bár közöttük akadnak konfliktusok, amit legtöbbször verekedéssel oldanak meg. A fiúk számára sokszor az intézet falai adnak menedéket, biztonságérzést, valahová tartozást.

A büntetésük letelte után az intézet nem követi nyomon sorsuk alakulását.

Megfogalmazódott bennem, hogy az idő, amit benn töltenek, túl rövid ahhoz, hogy életmódjuk, normakövetésük, értékrendjük pozitív irányba formálódjon. Bármilyen is tesz meg ennek érdekében a szakember, büntetésük letelte után ugyanabba a környezetbe térnek vissza, ahol esetleg szegénységben, kizártságban élnek, gondolkodásuk nehezen formálódik.

Horváthné Kovács Zsuzsanna

Szociális munka szakos hallgató

LÁTOGATÁS A KOZMA UTCAI BÜNTETÉSVÉGREHAJTÁSI INTÉZETBEN

Beszámoló egy újabb tanulságos kirándulásról

Az intézményt magas fal szögesdrótkerítéssel kiegészítve veszi körül. A kötelező biztonsági ellenőrzést követően több lépcsős biztonsági kapukon zsilipes technológiával jutottunk az „A” csillag szárnyba. A kísérőnk elmondása szerint nem jellemző a szökés az intézményből, mivel a szigorú biztonsági előírások miatt szinte lehetetlen. Belépve az utolsó kapun a körletbe, mintha egy börtönfilmbe csöppentünk volna: 3 emelet magasan hosszú folyosók csirkehálóval minden emelet elválasztva a rabok biztonságának érdekében. A parancsnok elmondása szerint a fegyházban elkövetett tettek szerint osztályozva van a rabok elhelyezése: földszint+1. emelet: keménymag, 2. emelet: félkemény, majd legfelső szinten a kevésbé súlyos vádakért elítéltek. A csillag alakzat közepén minden szinten egy körablakos felügyelő kabin található, ahonnan minden folyosó belátható.

Forrás: <http://konyves.blog.hu>

Forrás: <http://konyves.blog.hu>

Kikapcsolódási lehetőségük: könyvtárba járhatnak megfelelő magaviselet szerint. A könyvtáron belül csocsózhatnak, ping-pongozhatnak, valamint korlátozottan számítógépet is használhatnak. Lehetőség van tanulmányokat folytatni: általános iskolát lehet befejezni, vagy szakmát lehet tanulni (festő). Magaviselet függő az udvaron levegőzés lehetősége. A börtön ezen részén közel 900 elítélt tartózkodik. Kiváltságosnak tartom a csoportunkat, mert engedélyt kaptunk egy cella megtekintésére. A kb. 7 m²-es cellában 3 ágy elhelyezve pici ablakkal, sarokban WC csésze, pici csaptelep. Megdöbbenő, hogy ilyen primitív körülmények között több évet kell valakinek eltölteni. Fürdés 1 héten 2 alkalommal max. 5 perc és elzárják a vizet. Aki munkába jár, az minden nap tisztálkodhat. Étkezés: minden délben meleg ebédet kapnak, ezen kívül még 1 héten 2 alkalommal van meleg vacsora. Az étkezés nem közös ebédlőben történik, hanem mindenki a cellájában ebédel, elkerülve a konfrontálódásokat. A látogatás során több alkalommal is haladtunk el rabok mellett, senkit nem ért semmilyen atrocitás, nagyon fegyelmezettek voltak. A börtön „B” szárnya, mivel az nem fegyház, hanem börtön, barátságosabb volt. Az építmény állaga is korszerűbb, mivel kb. 60 évvel később építették, mint az „A” szárnyat. Ebben a részben is működik könyvtár, valamint akvarisztika szakkör, és pszichológia foglalkozásokra is van lehetőség, valamint a tanítás is ebben az épületrészben van megoldva. Feszültség levezetésre egy felszerelt konditerem van berendezve. Ebben a szárnyban is kaptunk lehetőséget cella megtekintésére: a körülmények valamivel rendezettebbek, de ez a cella is túlszűfolt volt. Kb. 20 m²-es területen 10 rab volt elszállásolva. Összességében nagyon érdekes volt látni egy ilyen intézményt, a szervezettséget és fegyelmet. Soha nem felejtjük el egy-egy rabnak a lesütött arcát, és szégyenkező pillantását.

Nagy Erika

Szociális munka szakos hallgató

„...MERT A HATÁRON TÚL IS BESZÉLIK A MAGYART”

Másodszor kutattak hallgatónk Horvátországban

Véleményem szerint a címet olvasva a legtöbb embernek a Székelyföldön élő magyar tömb jut az eszébe, de nekünk, a Szent István Egyetem Alkalmazott Bölcsészeti és Pedagógiai kar hallgatóinak volt lehetőségünk Horvátországba utazni, az ott élő magyarságot kutatni. Az emberek többségének, ha ezt mondtam: - „Megyünk Horvátországba”, a válasz minden esetben ez volt: -„De jó nektek, hogy a tengerpartra mentek”. Az emberek többségénél azt vettem észre, hogy Horvátország egyenlő a tengerparttal, a tökéletes nyaralóhellyel. Viszont ma már számomra nem ennyi. Én már tudom, hogy a mai Horvátország területén is él 14 000 magyar, aki őrzi, és ápolja magyarságát.

Kutatócsoportunk tagjai: Tóth Ivett Zsanett, Szerző Dorina, Greksa Adrienn, Rédei Szandra, Bajdik Gábor, Rigó Csaba Dániel, Bodnár Zsófia, Antal György

A Lakiteleki Népfőiskola szervezésében 2014-ben indult el ez a projekt, amelyben a Drávaszögben és Szlavóniában élő magyarokat, az ő értékeiket kellett egyetemi hallgatóknak kutatniuk. A projekt első fele 2014. szeptember 25-től október 2-ig tartott, amely során a hallgatók kérdőíveket töltöttek ki a horvátországi magyarokkal. Ezen tapasztalatok alapján, ebben az évben újra elindultak a kutatócsoportok, idén április 24-től május 2-ig tartott a kutatás, amely során mélyinterjúkat kellett készíteni településenként 4-5 emberrel.

A mi kutatócsoportunk Szlavónia területén vizsgálódott, összesen 6 településen:

- Szentlászló (Laslovo)
- Kórógy (Korod)
- Vukovár (Vukovar)
- Csákovác (Cakovci)
- Haraszti (Hrastin)
- Lacháza (Vladislavci)

Az őszi projekt során a 6 településen összesen 132 db kérdőívet töltöttünk ki, még a tavaszi projekt során 24 emberrel sikerült interjút készítenünk. Kutatómunkánk során nagyon sok értéket találtunk, több fantasztikus embert ismertünk meg, és nagyon szép tájakat volt szerencsénk látni. A továbbiakban néhány különleges értéket szeretnék bemutatni, amelyeket a mi kutatómunkánk fedezett fel.

Egyed Zoltán szentlászlói lakos, aki fából készít régi gépeket, szerszámokat és egyéb tárgyakat. Elmondása szerint szabadidejében szívesen készíti el ezeket a fa tárgyakat, kedvtelésből, és azért, hogy a mai gyermekek is megcsodálhassák a régi használati tárgyakat. Például Egyed Zoltán elkészítette egy cséplőgép kicsinyített mását, amely pont úgy néz ki, mint egy eredeti, valamint ez kis cséplőgép működik is, ezért a gyermekek előtt tudja szemléltetni, hogyan működött egy ilyen gép régen. Nagyon fontos megemlíteni,

hogy Egyed Zoltán nem tanulta ezt a mesterséget, valamint műszaki rajzok nélkül, fejből, az elképzelése alapján készíti el alkotásait.

Szintén Szentlászlón él Kelemen Mária, egy nyugdíjas idős néni, aki magyar verseket ír. Verseinek témája a hazája, Szlavónia, a családja, illetve ír még gyermekverseket is. Itt olvasható egy verse:

Az én hazám

*Az én hazám a rónaság,
Búza tenger, tarka délibáb.
Pacsirta dal, harang virág,
Szép vagy, szép Szlavóniám!*

*Pipacsos rét, s kéklő ég,
Városok, faluk szerte szét.
Zöldellő erdők, s a Vuka folyó,
Az én falum Szentlászló.*

*Rég volt, mikor anyám ringatott,
Lágy karjával szívére szorított.
Altatót dúdolt sötét éjjelen,
-., Ne felejtse el a hazád gyermekem!"*

*Sehol a világon nincs az a táj,
Hol anyám hangját hallanám.
Az égen a csillag tündöklőn ragyog,
Harmatcsepp fénye minden virágon.*

*Az én hazám Szlavónia,
A munkás nép, s kenyér illata.
Zengj- zengj madár ének, örök dala,
-., Szép vagy, szép Szlavónia!"*

(Eszék, 1994.05.17.)

Ezen kívül még Harasztiban megismerhettük Szenn Péter református lelkészt, aki nagy segítségünkre volt a Harasztiban végzett kutatómunkánk során. Szenn Péter közreműködésével készült el 2009-ben a „Botond ház” Harasztiban, ahol régi használati tárgyakat, ruhákat és egyéb eszközöket állítanak ki. Illetve Szenn Péter beszélt még nekünk a Harasztira jellemző szavakról, amelyek csak ezen a településen jellemzőek.

Jellegzetes harashti szavak/kifejezések	Jelentések
pisten	csirke, tyúk
tikmony	tojás
rudmony	liba
pera	krumpli
szavany	tepsi
bubrinc	uborka

Ezen kívül még nagyon sokat tudnék mesélni a szlavóniai magyarság értékeiről, de egy cikkbe csak ennyi fér bele. Próbáltam kiragadni a különlegességeket, és ami ide nem fért bele, azt bárki elolvashatja majd a könyvben, amelyet 2015 októberében fognak kiadni, és ez a könyv fogja tartalmazni kutatómunkánk gyümölcsét. Számomra fantasztikus élmény volt, hogy megismerhettem ezeket a településeket és az itt élő embereket. Gyönyörű környezetben tölthettünk el kétszer egy hetet, de a sok munka ellenére is a környezet és az emberek kárpótoltak minket. Ez a vidék örökre beleszállt a szívembe, és amint lehetőségem lesz rá, ismét visszalátogatok majd.

Szerző Dorina

Szociális munka szakos hallgató

Csoportunk a Kopácsi Réten

INTERJÚ EGY JÓL ISMERT AMERIKAIVAL, AKI MÁRA MÁR TANÁRRÁ ÉRETT

Eddie William önkéntesként érkezett hozzánk Floridából

Amikor megjelenik, széles mosollyal és hangos üdvözléssel fogad mindenkit, legyen számára ismert vagy ismeretlen az a személy, hiszen Ő ilyen: egy életvidám, kedves és nagylelkű ember, ő Edward William Livesay. Minket ért az a megtiszteltetés, hogy interjút készíthettünk vele, melyet nem lehetett elkészíteni anélkül, hogy vele mosolyognánk vagy nevetnénk, hiszen jókedve csak úgy átjárja, betölti az emberek szívét.

Mikor és mi célból érkezted Magyarországra?

2015. április 22-én érkeztem Magyarországra, hogy itt töltsék, illetve tanítsak egy hónapot önkéntesként, egészen május 21-ig, amikor visszatérek a hazámba. Azzal a céllal érkeztem ide, hogy megosszam az itteni kollégáimmal illetve diákjaimmal az Amerikai Rendszer legújabb módszereit.

Mik a legnagyobb különbségek az amerikai és a magyar iskolák között?

Igazán remek kérdés. Talán a kreatív gondolkodásmód. Az itteni tradicionális oktatáskultúra nagyon más. Amerikában elsősorban a csoportmunkát alkalmazzuk, így kell megoldaniuk a feladatokat. Fontos, hogy figyelembe vesszük a különböző tanulói stílusokat, például akik vizuálisan könnyebben tudnak megragadni információkat, azokkal sok színt használunk vagy gondolatterképet készítünk. Ami szintén eltérő az oktatásban, hogy odahaza a gyerekek nem tanulnak folyóírást, és idegen nyelvet is csak akkor kell elsajátítaniuk, ha egyetemre készülnek.

Mit gondolsz a magyar diákokról?

Nagyon lelkesek és szenvedélyesek, vágynak a tudásra és érdeklő őket minden. Úgy gondolom, a magyarok jövője fel fog virágozni a következő nemzedékek által, s a magyaroknak meg van mindenük, ami ehhez az áttöréshez szükséges. A céljaim közt az is szerepel, hogy megtanítsam számukra, mindannyian egyediek, fontosak, s hogy utat mutassak nekik, hogyan legyenek jó emberek.

Milyen tapasztalatokat szerezte Magyarországon, s ezeket a tapasztalatokat tudod majd használni az Amerikai Egyesült Államokban?

Az itt szerzett tapasztalataim megfizethetetlenek. Mivel odahaza idősebb korosztállyal foglalkozok, ezért azzal, hogy itt lehetőségem volt tanítani mind általános iskolás alsós, felsős, illetve középiskolai csoportokat, talátnom kellett új módszereket ahhoz, hogy mindenkivel meg tudjam értetni magam, s olyat tudjak nyújtani számukra, amikből tanulnak és felkeltem érdeklődésüket az angol nyelv iránt. Próbáltam interaktív órákat tartani, a szóbeli megnyilvánulásokat előtérbe helyezni az írásbelivel szemben, igyekeztem ez alatt a rövid idő alatt olyan szeleteket mutatni az amerikai életből, iskolából, amivel kicsit közelebb kerülnek az amerikai kultúrához. Tehát összességében elmondhatom, hogy az itt szerzett tapasztalataim alapján van érzésem a tanításhoz, meg tudom találni a közös hangot a diákjaimmal, akár anyanyelvi szinten beszélnek angolul, akár nem. Mint említettem, több korosztállyal foglalkoztam itt tartózkodásom alatt, így a későbbiekben, ha úgy hozná az élet és lehetőségem adódna fiatalabb csoportokat tanítani, ezt az akadályt is könnyen leküzdéném.

Mit gondolsz az országunkról?

Úgy tekintek rá, mint a második otthonomra, a következő generációban pedig potenciális lehetőséget látok arra, hogy a magyarok megmutathassák, mire is képesek, annak ellenére, hogy ez nem egy világelső ország. Rengeteg barátot szereztem Jászberényben és Magyarország gyönyörű fővárosában, Budapesten egyaránt.

Kóstoltál jellegzetes magyar ételeket, és ha igen, mik a kedvenceid?

Minden további nélkül állíthatom, hogy az első számú kedvencem a gyros lett, habár az nem jellegzetes magyar étel, odahaza sajnos nem kapható. Ezen kívül természetesen a gulyásleves, a magyar palacsinta és a csirkepörkölt is elnyerte a tetszésemet. Sok házilag elkészített ételt volt szerencsém megkóstolni, baráti meghívások által, ahol nem csak a finom ételek, hanem a jó társaság is biztosította – és persze a magyar pálinka -, hogy tartalmas és vidám perceket töltsünk együtt újonnan megismert barátaimmal.

Van kedvenc helyed Magyarországon?

Azt kell, hogy mondjam, a legkedvesebb helyet a szívemben Jászberény foglalja el, de csodálatba ejtő a Budai Vár is – itt szembesültem vele, hogy az egyik kedvenc számom, Katy Perry - Firework című dala itt lett forgatva. – Összességében egész Magyarországot szeretem.

Mit gondolsz a magyar nőkről? Szerinted is ők a legszebbek a világon?

Az első, amivel szembesültem, hogy rendkívül elegánsak, ugyanakkor szenvedélyesek, s én is azoknak a táborát támogatom, akik szerint a magyar nők a legszebbek. Elképesztően nyitottak, a szemedbe néznek és kimutatják, amit éreznek, ellentétben az amerikai nőkkel, akik kerülnek a szemkontaktust.

Mik a terveid a jövőre nézve?

Mit is mondhatnék erre? Talán a tipikus „amerikai álm”: család, gyönyörű feleség, gyerekek, egy szép ház, egy jó autó, remek állás és boldogan élni életünk végéig.

Mi a legkedvesebb emléked Magyarországról?

A barátaimmal és kollégáimmal eltöltött idő, minden egyes magyar gyermek tekintete, amikor a szemembe néznek és megpillantom benne azt a hatalmas kíváncsiságot, érdeklődést, és arcukon a mosolyt, azt a gyönyörű, szeretetteljes lelkesedést az iránt, aki tanítja őket. Ez az átható szeretet engem is nagyon boldoggá tesz, amit egyszerűen nem lehet szavakba önteni.

Ha lesz lehetőség, szeretnél még visszajönni Magyarországra?

A válasz egyértelműen igen! Nem véletlenül tekintek Magyarországra második otthonomként.

Gábor Dóra és Mádi István

Tanító szakos hallgatók

ÜZENET ERASMUS VENDÉGHALLGATÓINKTÓL

A csíkszeredai Sapientia egyetem két hallgatója karunkon töltötte a félévét

Minden jó, ha jó a vége - mondják. De, ez nem egy tündérmese, ahol különféle kis szárnyas jótevő lények repkednek. Sőt nem is love story, amely happy enddel végződik. Ne feledd, Erasmus hallgatónak nem piskóta lenni. De megéri.

Ez a féléves Erasmus képzés eléggé fejfájást okozott nekünk, hiszen az eleje nehézkesen indult. Két hét leforgása alatt döntöttük el, hogy a SZIE-ABPK főiskoláját választjuk. Ugyanakkor ezalatt a két hét alatt a papírok intézését is lebonyolítottuk, és a második hét közepére ide is varázsoltuk magunkat Jászberénybe. Minden olyannyira gyorsan történt, hogy nem is emlékszünk rá. 18 óra utazás, aztán ismerkedés és harmadnap puff, bele a mélyvízbe.

Az első napokban koordinátorunk, Szaszko Rita tanárnő körbevezetett az egyetem épületében, talákoztunk az intézmény vezetőjével, dr. Varró Bernadett dékánasszonnyal, aki nagy örömmel fogadott minket. Ezután megismerkedtünk néhány oktatóval is. Ezt követően közösen összeállítottuk a mi kis sajátos Erasmusos órarendünket, ami nem kevés időbe telt, hiszen összesen tizenöt tárgyat vettünk fel. Bizonyos tárgyakat már csak levelező tagozaton tudtunk felvenni az órarendben lévő üküzések miatt.

Főként angol tárgyakat (pl. angol nyelvpedagógia, angol nyelv- és stílusgyakorlat, angol nyelvi országismeret) vettünk fel, az otthoni szakunk miatt, de mivel az Erasmus programban résztvevő hallgatók bármilyen tárgyat felvehetnek, így mindezek mellett vettünk fel könyvtáros (pl. tartalmi feltárás, kutatásmódszertan, könyvtártörténet) és magyar műveltség területi tárgyakat is (pl. irodalomtörténet, irodalomtanítás módszertana).

Ahogy mondani szokták: nem egy leányálom. Nekünk sem volt az. Számtalan pozitív és kellemes élménnyel távoztunk. Kicsit fájó lesz egy félév után itt hagyni a főiskolát. Ennyi idő után mintha az otthonunkká vált volna.

Hogy miért írjuk ezt? Talán azért mert, sokkal jobb érzés volt egy ilyen hangulatú épületbe belépni és tanulni, mintsem otthon egy felszerelt, modern épület falai közé, ahol csak mindenki önmagával és a bajaival van elfoglalva. Emellett a modern technika vívmányainak köszönhetően nem mindig lehet megfelelően készülni. Mintha kicsit újjászülettünk volna ezalatt a pár hónap alatt. Minden nap, mikor átléptük az ajtó küszöbét, úgy éreztük, mint a ismét líceumos diákok lennénk. Voltak tanárok, akitől sokat tanulhattunk szakmailag, és volt olyan is, akitől egy életre való útravalót viszünk haza a tarsolyunkban.

A félév során lehetőségünk nyílt betekintést nyerni az itt zajló színvonalas oktatásba, amely lassan száz évre tekint vissza. A tanárok nyitottak és segítőkészek voltak velünk szemben, mindig a rendelkezésünkre álltak. Mindenről időben informáltak bennünket. Ugyanakkor nem éreztük magunkat hátrányos vagy megkülönböztetett helyzetben, a tanárok ugyanúgy viszonyultak hozzánk is, mint a többi helyi hallgatóhoz, örömmel dolgoztak velünk együtt. Külön megemlítenénk az itteni oktatás gyakorlatias jellegét, amely jelentős, hiszen az itt eltöltött félév alatt nagyon sok új dolgot sajátíthattunk el. Meglátásunk szerint

sokkal hatékonyabb a gyakorlatiasabb oktatás, mint az elméleti oktatás. Sőt, itt adatott meg az a lehetőség számunkra, hogy hospitálhattunk, amely örök emlék marad számunkra.

A pozitív élményeink között akad némi negatív is. De természetesen ezek olyannyira parányok, hogy meg sem említendők. De ahogy az őseink mondanák: nem vagyunk egyforma emberek. Ha így lenne, unalmas lenne a világ.

Nehéz volt mindent feladni, otthon hagyni. Elsősorban a szülőket, másodsorban barátainkat, szereteteinket és a húsvétot is nélkülük kellett töltenünk. De megérte. Nehéz volt egy új társadalomba beilleszkedni és érvényesülni.

Nagyon hamar sikerült beilleszkednünk az egyetem diákközösségébe, új barátokat szereztünk. Voltak olyanok, akik teljes mértékben elfogadtak, és voltak olyanok is, akik nem. De ettől függetlenül próbáltuk az érem pozitív oldalát nézni, és olyan emberek társaságában lenni, akik mindezt elfeledtetik velünk.

A hallgatók kedvesek voltak hozzánk és nyitottak, szívesen dolgoztak velünk az órákon. Segítségért is bátran fordulhattunk hozzájuk bármikor, és igyekeztünk kivenni részünket az itteni diákéletből. Részt vettünk a Hallgatói Önkormányzat által szervezett Tavaszi Bálon, ami egy színvonalas és tartalmas esemény volt. Illetve ellátogattunk Aszódra a Nevelőintézetbe is, ami feledhetetlen és nem mindennapi élmény marad.

A tanulás mellett jutott idő a kikapcsolódásra és kirándulásra is. Márciusban ellátogattunk Gödöllőre, ahol megcsodálhattuk a pompás Grassalkovich kastélyt, amely egykoron az osztrák császári család rezidenciája volt. Továbbá felkerestük a Jász Múzeumot, ahol láthattuk és hallhattuk Lehel vezér kürtjének a hangját. Ugyanakkor betekintést nyertünk a jászság kultúrájába és történelmébe. Megismertük Jászberény belvárosát is, és felkerestük a fontosabb épületeket. Csendes kis város, amely néha csillapította a honvágyunkat. Egy séta a Zagyva partján csodákra volt képes. A következő úti célunk pedig Eger és az egri vár.

Végezetül szeretnénk köszönetet mondani koordinátorunknak, Szaszó Rita tanárnőnek, aki itt tartózkodásunk alatt mindig készséggel állt a rendelkezésünkre bármi problémánk is akadt. Ellátott jó tanácsokkal és persze a tartalmas óráin sok új dolgot tanított meg nekünk. Ugyanakkor köszönünk mindent az egyetem vezetőségének, oktatóinak, és alkalmazottjainak. Nagyon otthonosan éreztük magunkat itt Jászberényben, sok szép emlékekkel gazdagodtunk és örökre szívünkbe zártuk ezt gyönyörű szép mezővárost, az egyetemet, vagy, ahogy a helyiek mondják: a tanítóképző főiskolát.

Ha valaki megkérdezné minket, hogy megbántuk-e? Büszkén, felemelt fejjel és gondolkodás nélkül NEM-et válaszolnánk. Hiszen egy éremnek is két oldala van. Mindig az a fontos, hogy megnézzük, hogy mi az, ami jó nekünk, és mi az, ami a hasznunkra válik.

Köszönjük SZIE-ABPK ☺

Csibi István és Duka Tímea-Ildikó

Erasmus hallgatók

JÁTÉK HATÁROK NÉLKÜL

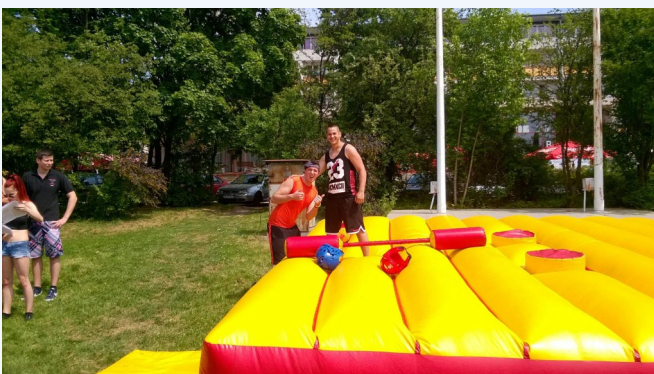
Fergeteges kihívások során győzedelmeskedett a SZIE-ABPK csapata az egyetemi napokon

Az idei SZIE Egyetemi Napokat május 4. és 6. között rendezték Gödöllőn, ahol az ABPK által delegált hallgatók nemcsak hogy megmérették magukat a többi karral szemben, hanem győzelmet is arattak.

Csapatunk a Hallgatói Önkormányzat, a Diákjóléti Bizottság és a Kollégiumi Munkacsoport tagjain kívül kiegészült nem csak iskolánk hallgatóival, de egy amerikai csapattal is. Kis brigádunk sorra küzdötte le az eléjük állított akadályokat, melynek első megállója az élő csocsó volt. 6 fős csapatunk úgy haladt át ellenfelünk védelmén, mint kés a vajon. Ezután egy újabb ügyességi

feladat várt ránk, minél gyorsabban kellett eljuttatnunk A pontból B pontba egy pingpong labdát, levegőt fújó kis tölcsérek segítségével. A lányok ügyessége felülmúlhatatlannak bizonyult, hiszen a leggyorsabban sikerült a csapatok közül végrehajtani a feladatot. Utána előtörhetett az ABPK-sok egy tagjából a vad motoros, hiszen a gyerekeknek való kis motorral kellett minél gyorsabban megtennie az adott távot. Csapatunk, hogy biztassa vad motorosunkat, vele együtt futott a célegyenesig. Majd kicsit erősebb

vizekre evezünk, a szumóbirkózás, trágyalapátolás és a gladiátorozás került előtérbe. Utolsó feladatban súlyt kellett minél tovább tartani mellő középtartásban, melyet amerikai csapattársunk önként és szívesen vállalt el. A megmérettetés után pihenő következett, majd délután az eredményhirdetés, melyen az első helyet nem más, mint büszke kis csapatunk szerezte meg.

Végül kezdetét vette a készülődés, s az estét egy fergeteges bulival pecsételtünk meg, ahol mindenki közül kitértünk a mi kis aranyérmünkkel a nyakunkban.

Mádi István és Gábor Dóra

Tanító szakos hallgatók

FARSANGOLÓ SZIE MÓDRA, AVAGY...

Muzsika, fotók, tombola és...

A harmadéves andragógus hallgatók és a HÖK közös szervezésében 2015. február 27-én a Zirzen Janka Kollégiumban rendezték meg az Andragógia szakest keretében az idei Farsangi bált.

A rendezvényt Dr. Varró Bernadett mb. dékán, az Andragógia és Társadalomelméleti Tanszék vezetője nyitotta meg. Ezt követően a vendégek „elutazhattak” két „idegenvezető” segítségével Ausztráliába és Afrikába, hiszen eredeti törzsi dallamok csendültek fel a Sáros András teremben. A didgeridoo zümmögő hangja és a djembe pergő üteme egzotikus atmoszférába burkolva ölelte meg az est vendégeit.

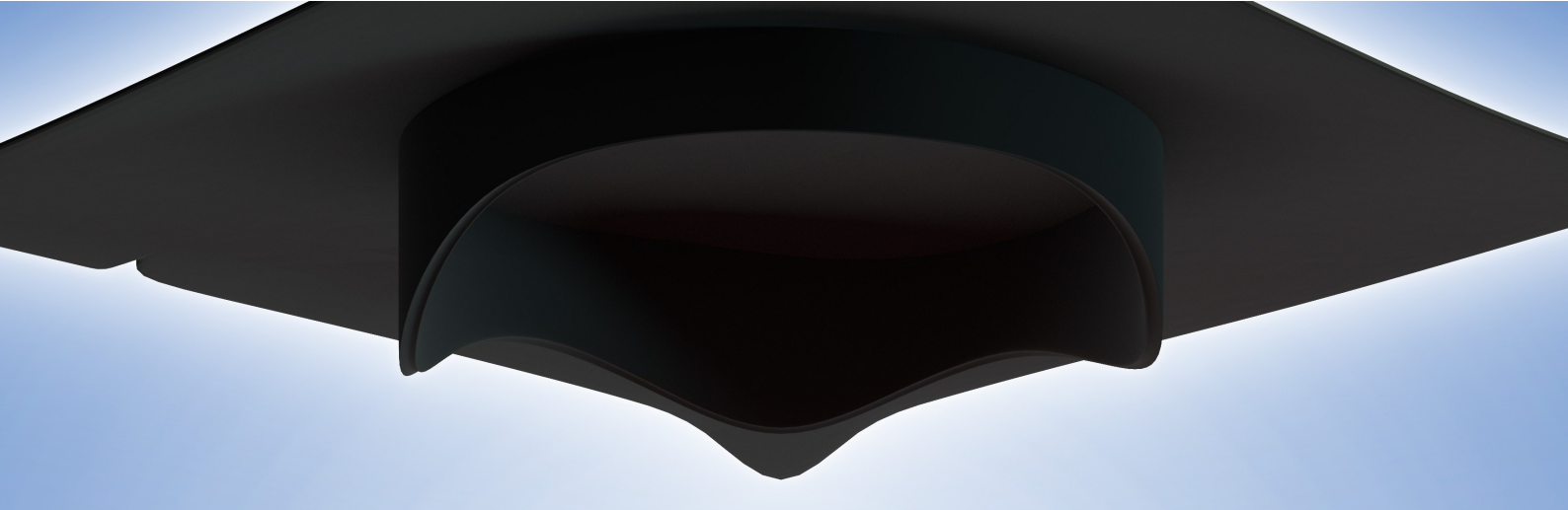
A programban szerepelt Bodnár Zsófia – „Múltunk emlékei” című fotósorozat kiállítás megnyitója. A képek Tarnaörs 750 éves évfordulója alkalmából készültek, melyek vándorkiállítás formájában ellátogattak Jászberénybe. A fotókiállítást Dr. Furcsa Laura, főiskolai docens nyitotta meg.

A szakest másik izgalmas pontja a tombolasorsolás volt, melyre rengeteg értékes támogatói felajánlás érkezett, így szinte mindenki vihetett haza egy kis tárgyi emléket is. A rendezvény záró programja a hajnalig tartó multság volt, hiszen „Farsangoló SZIE módra – avagy muzsika, fotók, tombola és ...” ☺

Bodnár Zsófia

Andragógia szakos hallgató

Bodnár Zsófia, Csibi István, Duka Tímea Ildikó, dr. Furcsa Laura, Füleki Rita, Gábor Dóra, Hábenciusné Balla Andrea, Holló Dénes Márton, Horváthné Kovács Zsuzsanna, Mádi István, Magyarné dr. Fazekas Ágnes, Nagy Erika, Nagy Kinga, Sáfár László, Szerző Dorina

C^oRAMPLUS

SZIE ABPK elektronikus folyóirata